

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce: **Agromilk, družstvo vlastníků**, IČ 46506004, se sídlem Ovesná Lhota 78, 582 91 Světlá nad Sázavou, zast. Mgr. Štěpánem Schenkem, advokátem HSP&Partners advokátní kancelář, v. o. s., pob. Čechova 2, Přerov, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. února 2017, č. j. KUJI 11589/2017,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací z účtu krajského soudu zaplacený soudní poplatek ve výši 3. 000,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Hradci Králové byl na základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 5. 2017, č. j. 29 A 86/2017-14, které nabylo právní moci dne 11. 5. 2017, postoupen dne 12. 6. 2017 jako soudu místně příslušnému soudní spis ve věci žaloby, v níž se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2017, č. j. KUJI 11589/2017. Jím žalovaný na základě odvolání žalobce dle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušil rozhodnutí Městského úřadu Světlá nad Sázavou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 10. 2016, č. j. MSNS/10128/2014/OŽP-11, a věc správnímu orgánu I. stupně vrátil k novému projednání. Žalobce rozhodnutí žalovaného napadl žalobou, v níž navrhoval jeho zrušení pro zřejmý rozpor s právními předpisy, tedy pro jeho nezákonnost, jak předvídá § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).

Pro úplnost je vhodné dodat, že prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta za správní delikt dle § 125a odst. 5 a 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to ve výši 286.440,--Kč.

Konkrétní obsah podané žaloby, stejně jako obsah vyjádření žalovaného k ní, není třeba podrobněji rozepisovat, a to z následujících důvodů.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobce podal žalobu dle § 65 a násl. s. ř. s. proti rozhodnutí, jímž žalovaný jako odvolací správní orgán podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil k novému projednání.

Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. může citovanou žalobu podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti („rozhodnutí“).

Z ustálené judikatury soudů ve správním soudnictví (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1 Afs 147/2005 - 107; všechna rozhodnutí citovaná v tomto rozhodnutí jsou přístupná na www.nssoud.cz) plyne, že pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. je třeba chápat v materiálním smyslu jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení. Aby úkon správního orgánu byl přezkoumatelný v režimu § 65 odst. 1 s. ř. s., musí naplňovat znaky v tomto ustanovení uvedené. Proto nerozhoduje jeho označení. I kdyby byl úkon správního orgánu označen jako rozhodnutí, nenaplnil by jeho znaky po stránce materiální, pokud by se nedotýkal veřejných subjektivních práv a povinností účastníků řízení.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu vydané podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, kterým odvoláním napadené rozhodnutí nebo jeho část ruší a věc vrací k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, proto rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. v zásadě být nemůže. Tímto rozhodnutím odvolacího správního orgánu se totiž správní řízení povětšinou nekončí, neboť věc nadále zůstává ve sféře veřejné správy a bude o ní správními orgány rozhodováno znovu. Není tedy z toho důvodu zásadně rozhodnutím, kterým by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti účastníků správního řízení.

Krajský soud připouští, že z uvedené zásady mohou v odůvodněných případech existovat výjimky. V souvislosti s tím odkazuje zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2007, č. j. 9 As 49/2007- 44. V něm dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu za určitých okolností zakládat, měnit, rušit či závazně určovat veřejná subjektivní práva nebo povinnosti účastníků řízení může. Bylo by tomu tak například v případech, kdy by po zrušení prvostupňového rozhodnutí odvolacím orgánem nenásledovalo vydání nového rozhodnutí (např. z důvodu prekluze), proti kterému by se dotčený účastník řízení mohl bránit opravnými prostředky. O takový případ však v projednávané věci nejde. Věc byla prvoinstančnímu správnímu orgánu vrácena k dalšímu řízení, které nepochybně bude ukončeno rozhodnutím ve věci samé.

V případě žalobou napadeného rozhodnutí tak do popředí vystupuje princip subsidiarity soudní kontroly veřejné správy (viz § 5 s. ř. s. a § 68 písm. a/ s. ř. s.), na němž je (mimo jiné) správní soudnictví založeno. Z judikatury, která uvedený princip zdůrazňuje a připomíná, odkazuje krajský soud například na závěry rozsudku

Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 - 65, dle nichž podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu (§ 68 písm. a/ s. ř. s.) je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahu soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.

Dle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Dle § 68 písm. e) téhož zákona je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřijatelný.

Z výše uvedených důvodů krajskému soudu nezbylo, než žalobu (aniž by se věcně zabýval žalobními námitkami) podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. a) s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (viz II. výrok tohoto usnesení).

Výrok III. o vrácení soudního poplatku se opírá o § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění. V něm se stanoví, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Žalobce uhradil v souvislosti s podáním žaloby soudní poplatek ve výši 3.000,--Kč, ten mu tedy bude krajským soudem po právní moci rozhodnutí vrácen.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. září 2017

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
J. L.